

HAHAHAARLEMS KLEIN KOOR
LACHEN UND WEINEN

ZATERDAG 12 NOVEMBER 2011, 20.15 UUR

PROGRAMMA

PROGRAMMA

Verzoek aan het publiek

Three Nonsense Songs

Mátyás Seiber (1905-1960)

1. There was an old lady of France
2. There was an old person of Cromer
3. There was an old man in a tree

Der Greis

Joseph Haydn (1732-1809)

Warnung

Joseph Haydn

Animal Crackers vol. I

Eric Whitacre (1970)

1. The Panther
2. The Cow
3. The Firefly

Nonsense

Richard Rodney Bennett (1936)

1. Of Pygmies, palms and pirates
2. Aunts and uncles
3. Lean sideways on the wind
4. O here it is! And there it is!
5. How fly the birds of heaven?
6. The men in bowler hats
7. The dwarf of Battersea

Pauze

Weep, o mine eyes

John Bennet (ca. 1575-1614)

Too much I once lamented

Thomas Tomkins (1572-1656)

The Song of the Jolly Roger

C. Chudleigh Candish

The three fishers

Jurriaan Andriessen (1925-1996)

Daar was laatst een meisje loos

bew. Jetse Bremer (1959)

Dientje, Dientje

bew. Jetse Bremer

Marcia funebre sulla morte d'un Pappagallo *Charles-Valentin Alkan (1813-1888)*

HOOFDSTUK 1

Waarin de lezer kennismakt met een pasgeboren baby, een huilprofessor en een handjevol hormonen.

Daar lag u dan, geachte bezoeker, net op de wereld, te krijsen dat het een lieve lust was. En wij die vanavond voor u gaan zingen, zijn ook zo begonnen. Het eerste communicatiemiddel van alle pasgeborenen is immers het huilen. Daarmee maakt de baby de nieuwe wereld waarin hij is beland duidelijk dat er nu, en wel metéén, voor hem gezorgd moet worden. Lachen doet hij pas na een paar weken, als hij zich al iets meer thuis voelt, en dat lachen verloopt wonderlijk genoeg in het begin in stilte. Luid schaterende zuigelingen, bent u ze weleens tegengekomen?

Later verandert dit. In de wereld van volwassenen wordt meer hardop gelachen en meer in stilte gehuild. Men zou zich kunnen afvragen waarom er door volwassenen überhaupt nog wordt gehuild. Zij hebben toch taal om hun behoeften te uiten? En waar dient al dat lachen eigenlijk voor?

Helmuth Plessner, een vanuit Duitsland naar Nederland gevluchte filosoof/socioloog, schreef in 1941 een boek met dezelfde titel als dit concert, *Lachen und Weinen*, waarin hij concludeert dat lachen en huilen de mens confronteert met de grenzen van zijn gedrag: op het moment dat het bewustzijn niet meer goed weet wat het met een situatie aanmoet, gaat een mens lachen of huilen. Lachen en huilen is tegelijkertijd 'het afstand beleven tot en het samenvallen mét het lichaam'.

Fysiologisch gezien, vertelt dan weer de Tilburgse huilprofessor Ad Vingerhoets, bevordert huilen de lichamelijke balans: de hartslag neemt toe, er worden allerlei pijnstillende hormonen aangemaakt zoals leucine, corticotropine en prolactine. Dit laatste is trouwens een typisch vrouwelijk hormoon dat drempelverlagend werkt voor het huilen, zodat je zou kunnen zeggen dat huilen huilbevorderend is. Het mannelijke hormoon testosteron werkt daarentegen drempelverhogend, het remt het huilen. Dit is één van de verklaringen voor het gegeven dat mannen gemiddeld slechts 5 tot 20 keer per jaar huilen, terwijl vrouwen (de jankerds) dat wel 20 tot 50 keer per jaar kunnen. Maar dit terzijde.

Lachen is nog gezonder dan huilen. Een goede lachbui verlaagt de bloeddruk en het cholesterol, verhoogt de eetlust en geeft het immuunsysteem een oppepper. Het is daarmee net zo gezond als een flink stuk joggen.

Dus, beste bezoeker van dit concert, laat u vooral gáán vanavond. Dit concert is gezondmakend bedoeld, vandaar al die onzin die we zingen. De Schotse schrijver James Boswell begreep het precies. 'Altijd betekenisvol zijn, put de geest uit, zoals voortdurend

ploegen en oogsten het land uitput. De geest moet bemest worden, en onzin is daarvoor uitermate geschikt.'

En als u tijdens het concert bij heel ontroerende of idiote passages niet meer weet of u moet huilen of lachen, maakt u zich dan vooral geen zorgen. 'Excessive sorrow laughs,' zei de dichter William Blake. 'Excessive joy weeps.'

HOOFDSTUK 2

Waarin de lezer wordt geïnformeerd over vier handen op één piano, drie klarinetten en één basklarinet, één dirigent en een klein koor.

Johanna Leenhouts studeerde piano aan het Utrechts conservatorium bij de Japanse pianiste Sumiko Nagaoka. In 1988 behaalde zij haar Docerend Musicus diploma en in 1990 studeerde zij af als Uitvoerend Musicus. Na haar studie aan het Utrechts Conservatorium vervolgde zij haar pianostudie bij de pianist Ton Hartsuiker. Ook studeerde zij liedbegeleiding bij Thom Bollen, Tan Crone en Noel Lee.

Lennie Kerkhoff studeerde piano aan het Utrechts Conservatorium bij de Belgische pianist Robert Groslot. Zij behaalde in 1988 het diploma Docerend Musicus. Hierna studeerde zij piano- en kamermuziek aan het Koninklijk Vlaams Muziek Conservatorium te Antwerpen bij Robert Groslot, Florian Heyrick en Michael Bjesverkni. Zij vervolgde haar pianostudie aan het Brabants Conservatorium bij de Belgische pianist/pedagoog Jacques Detiège. Na het behalen van haar Uitvoerend Musicus diploma studeerde zij liedbegeleiding bij Rudolf Jansen.

Sinds begin 1987 vormen Johanna Leenhouts en Lennie Kerkhoff een pianoduo. Zij kregen onder andere les van Wyneke Jordans en Leo van Doeselaar. Op hun repertoire staan zowel stukken voor 2 piano's als werken voor piano quatre-mains.

Het klarinetkwartet bestaat uit **Anne Kruijsen**, tevens eerste klarinettist van het Kennemer Jeugd Orkest, **Elmer de Jong**, klarinettist van de Klezmerband Sholem, **Minne Dekker**, klarinettiste bij Groot Excelsior in Amsterdam en **Frans Moussault** op basklarinet onder wiens leiding het kwartet staat. Frans Moussault speelde o.a. met orkesten als het BBC Symphony Orchestra en het Koninklijk Concertgebouworkest. Tegenwoordig is hij onder andere werkzaam als docent muziek aan het Stedelijk Gymnasium.

Martine des Tombe studeerde piano in Parijs bij Suzanne Roche en Carlos Cebro. Vanaf 1986 studeerde ze verder bij Avi Schönfeld aan het conservatorium van Maastricht. In 1995 begon zij met de studie koordirectie bij Daniel Reuss aan het conservatorium van Amsterdam. Verder volgde ze daar ook lessen van Jos van Veldhoven, Paul van Nevel en Roland Kieft. Sinds 1995 heeft ze zangles van Paula de Wit.

Van 1992 tot heden was Martine dirigent van verschillende koren waaronder Toonkunstkoor Alkan in Amsterdam en Hoor Haar in Haarlem. Daarnaast werkte ze als docent koorzang aan de Internationale Theater Scholing 'De Nieuw Amsterdam' (ITS DNA).

In maart 2010 leidde zij de muziektheaterproductie 'De Tuinen van Dorr' naar het gelijknamige boek van Paul Biegel met ensemble 'Vieuxtemps' uit Heemstede.

Martine zingt zelf in het professionele koor PA'dam, waarvoor zij tevens de productie doet.

Het **Haarlems Klein Koor** bestaat sinds 2000. Met veel plezier zingt het koor muziek uit de 10e tot 21e eeuw. Van de concerten die het HKK de afgelopen jaren gaf, zijn "Een Haarlemse Dodendans" (2009) en het lustrumconcert (2010) het vermelden zeker waard. Bij de uitvoering van Hugo Distlers 'Totentanz' werden de dialogen gespeeld door leerlingen van ITS-DNA. Rossini's Petite Messe Solennelle, uitgevoerd tijdens het lustrumconcert in 2010, werd mede bijzonder door de samenwerking met Danshuis Haarlem.

Lees meer over het koor op www.haarlemskleinkoor.nl.

Het Haarlems Klein Koor twittert (@haarlemskoor) en staat ook op Facebook ([facebook.com/haarlemskleinkoor](https://www.facebook.com/haarlemskleinkoor)). Volg ons en 'vind ons leuk'!

Foto: Thera ter Beek

Het koor heeft 24 leden:

Sopranen: Oda de Beer, Dorien Coenen, Marie-José Deckers, Elisabeth van der Heide, Janine Huson, Pearl van Ommeren, Emmy Schreuder

Alten: Astrid Amons, Anne Bekkers, Annette Besançon, Titia de Jong, Immie van Kalken, Margriet Nijman

Tenoren: Peter Holthuizen, Ben Kruijsen, Ino Sohl, Bart Spits, Ivo Zandhuis

Bassen: Jaco Alberts, Hans van Meurs, Leendert Miedema, Kees Planqué, Flip Rootliep, Marco Schramp.

Wij hebben plaats voor een 1e tenor. Interesse? Laat het ons weten na dit concert of via e-mail: info@haarlemskleinkoor.nl of telefonisch: 023-5327740.

HOOFDSTUK 3

~~~~~  
Waarin madrigalen, zeemansliederen en een kinderliedje de revue passeren – waarin de lezer schorpioenen moet ontwijken, zich verre dient te houden van een Engelse schone en uitgenodigd wordt te rouwen om een dode papegaai.  
~~~~~


Mátyás Seiber (1905-1960) doceerde jazz-compositie aan het conservatorium van Frankfurt. Toen de nazi's in 1935 zijn vak verboden, vertrok hij naar Londen waar hij tot zijn dood bleef wonen. Zijn muziek werd beïnvloed door Bartók en Schönberg, en natuurlijk door de jazz. De tekst van zijn *'Three Nonsense Songs'* uit 1956 bestaat uit 3 limericks van de Engelse schrijver/illustrator Edward Lear (1812-1888) die met zijn bundels de limerick beroemd maakte.

De twee koorliederen van **Joseph Haydn** (1732-1809), *'Der Greis'* en *'Warnung'* moeten met een korreltje zout genomen worden. De vorm is weliswaar, zoals we dat van Haydn gewend zijn, klassiek en strak, maar de toon is lichtvoetig. Haydn stond bekend als een humoristische man en dat hij dramatische zinnen als *'Der Tod klopt an meiner Tür'* (uit *'Der Greis'*) in mineur toonzette, kan men het best ironisch opvatten, net als de mierzoete harmonieën die daarop volgen. Zo is het ook met de dreiging van list en bedrog, die zich volgens de tekst van *'Warnung'* als schorpioenen overall ophouden: door de eindeloze herhaling van die waarschuwing neem je hem aan het eind van het lied niet meer serieus, en zo heeft Haydn dat ook bedoeld.

Eric Whitacre (1970) is een Amerikaans componist en dirigent. Hij schreef tot nu toe zes *Animal Crackers* op tekst van de Amerikaanse dichter Frederic Ogden Nash (1902-1971), en zegt op zijn website dat er meer zullen volgen. Over deze verzameling korte dierenliedjes vertelt hij:

'Ik heb er altijd van gedroomd om een omvangrijke verzameling koorwerken te schrijven, die opgenomen zou worden in het standaard repertoire, iets met de diepgang en passie van Monteverdi's Vierde Madrigalenboek, en met de charme en tijdloosheid van Brahms' Liebeslieder Waltzes. In plaats daarvan schreef ik dit.'

Richard Rodney Bennett (1936) studeerde o.a. bij Pierre Boulez, werd bekend als componist van tv- en filmmuziek, waaronder de muziek voor *Dr. Who* en *Four Weddings and a Funeral*, maar componeerde ook altijd al symfonieën en andere muziek voor de concertzaal. Alhoewel hij vroeger experimenteerde met atonale muziek, is zijn werk tegenwoordig uitsluitend tonaal en beïnvloed door de jazz. Bennett schreef en speelde ook veel jazzliederen (hij is pianist).

In *Nonsense*, een cyclus van 7 liederen voor koor en vierhandige pianobegeleiding, zette hij teksten van **Mervyn Peake** op muziek. Peake zou 100 zijn geworden dit jaar. Hij was een Engelse schrijver/illustrator en werd bekend om zijn trilogie over het kasteel *Gormenghast* en de illustraties bij *Alice in Wonderland*. *A Book of Nonsense*, door hem geschreven en geïllustreerd, werd dit jaar opnieuw uitgegeven. Over Peake werd ooit opgemerkt dat zijn serieuze werk vol humor zat, terwijl zijn nonsens vol zat met filosofie. De filosofie mag u zelf ontdekken in deze teksten. Interessant is een toelichting bij het laatste lied, 'The Dwarf of Battersea'. Het is het ogenschijnlijk onzinnige verhaal van een afzichtelijke dwerg die door de brievenbus van ' één-zes-drie' kruipt en de daar woonachtige schone dame bedreigt, tot hij te grazen wordt genomen door een soort superheld die uit de lucht komt aanzeilen. Peake schreef dit gedicht voor Maeve Gilmore, zijn latere echtgenote, die op nummer 163 woonde, en men moet het lezen als een ernstige waarschuwing aan iedereen die het waagt in de buurt te komen van zijn geliefde.

John Bennet (ca. 1575-1614) was een Engelse componist en is vooral bekend gebleven als de schepper van het madrigaal 'Weep, o mine eyes'. Dit vierstemmige madrigaal is één van de populairste en meest uitgevoerde van de Engelse madrigalen. Het madrigaal, wereldse tegenhanger van het geestelijke motet, waaide over uit Italië en werd tussen 1588 en 1627 in Engeland intensief nagevolgd.

De neergaande lijn waarmee 'Weep, o mine eyes' begint, is gebaseerd op John Dowlands 'Flow my Tears', en het lied is dan ook bedoeld als een hommage aan deze veel beroemdere tijdgenoot van Bennet.

Een andere tijdgenoot was **Thomas Tomkins** (1572-1656). Hij leefde langer dan Bennet maar de ontwikkeling van de barok ging toch geheel aan hem voorbij. Tot ver in de 17e eeuw bleef hij in de oude renaissancestijl schrijven. Het madrigaal 'Too much I once lamented' stamt uit 1626, en wie maakt het nu uit of het destijds misschien al ouderwets

was? De afwisseling van klaagzang en vrolijk geflierefluit past volmaakt bij het thema van dit concert.

Over **C. Chudleigh Candish**, componist van het zeeroverslied *'The Jolly Roger'* is nauwelijks iets bekend. Het lied is precies 100 jaar oud en is populair bij mannenkoren. Chudleigh is en was een langgerekt dorp in Devon, waar veel kroegen en herbergen langs de weg stonden. Daar werd traditioneel veel (en vast luidkeels) gezongen. Charles Candish werkte waarschijnlijk bij de spoorlijn; van hem is verder geen muziek bekend. De Jolly Roger is de bijnaam voor de zwarte zeeroverslag met het witte doodshoofd.

Het gedicht *'Three fishermen'* werd in 1851 geschreven door de Victoriaanse schrijver en sociaal hervormer Charles Kingsley naar aanleiding van een tragische scheepsramp.

Jurriaan Andriessen (1925-1996) was één van de velen die het dramatische gedicht op muziek zette. Vooral de regel *'For men must work and women must weep'* is beroemd geworden, en werd in de 19e eeuw gebruikt in de strijd tegen sociaal onrecht.

De Windstoot – Willem van de Velde de Jonge (1633-1707) – Rijksmuseum Amsterdam

Jetse Bremer (1959) was lange tijd als tenor lid van het Nederlands Kamerkoor. De cd's met zijn arrangementen van Nederlandse volks- en kerstliedjes voor het Nederlands Kamerkoor brachten hem bekendheid als arrangeur/componist.

De Fransman **Charles-Valentin Alkan** (1813-1888) was een wonderkind. Hij werd op zesjarige leeftijd toegelaten tot het conservatorium en groeide uit tot één van de grootste pianovirtuozen van zijn tijd. Volgens Liszt, een vriend van hem, was er niemand die een betere techniek had dan Alkan. Hij wordt beschreven als een vriendelijke en grappige man, maar later in zijn leven trok hij zich steeds meer terug uit het openbare leven, onder andere om de Bijbel en de Talmoed te bestuderen. Eén van zijn wensen was om de complete Bijbel op muziek te zetten. Dat is hem niet gelukt. Wel componeerde hij in 1859 de *'Marcia funebre, sulla morte d'un Papagallo'*, de treurmars op de dood van een papegaai voor koor en 3 hobo's en een fagot.

Het is een geestig stuk. De weinige tekst wordt breed uitgemeten en de fuga op een klagend 'Ah' mondt uit in een hysterisch, chaotisch hoogtepunt, waarna we terugkeren naar een herhaling van de begintekst. 'As-tu dejeuné, Jaco?' betekent letterlijk 'heb je al gegeten, Jaco?', maar het is het zinnetje dat men gebruikelijk tegen een papagaai zegt, zoiets als ons 'lorre, lorre'. Alkan was een tijdgenoot van Rossini, over wie hij in een brief aan een vriend schreef: 'Rossini is de Antichrist op muziek.' Hij was dus niet bepaald een fan van diens muziek, en zijn treurmars kan gezien worden als een parodie op Rossini. Niet voor niets geeft hij het stuk een titel in het Italiaans. Aan het begin verwijst Alkan in een ironische voetnoot naar de nieuwste opera van Rossini, *La gazza ladra*, wat 'de stelende ekster' betekent. Rossini was een bekend vogelliefhebber, met bovendien een voorkeur voor papegaaien! Het Haarlems Klein Koor voert het stuk uit onder begeleiding van een klarinetkwartet. Als u goed luistert, kunt u aan de klarinetten horen dat de arme papegaai Jaco tijdens het stuk nog leeft. Maar aan het eind is het echt gebeurd met hem.

HOOFDSTUK 4

Waar in de lezer kan lezen wat er eigenlijk gezongen wordt – waarin hij kennismaat met de vreemde wezens die dit concert bevolken: dansende eendjes, een oude man in een boom, een grijsaard die geen wijn lust, een tante die in een vlieg verandert, iets wat op een peer lijkt en boven de boomgaard vliegt, zakenmannetjes die in een bloemenwei dansen, een afzichtelijke dwerg en een nobele superheld, drie lijken op het strand, een vrolijke weduwe en tot slot een papegaai die niets meer eten wil.

Three Nonsense Songs – M. Seiber

1.

There was an old Lady of France,
Who taught little ducklings to dance;
When she said, "Tick-a-Tack!"
They replied, "Quack!"
Which grieved that
old Lady of France.

1.

Er was een oude dame, een Franse,
Die kleine eendjes leerde dansen
Als ze zei: tikkerdetak
Antwoordden zij: Kwak!
Daarmee griefden ze die oude
Franse.

2.

There was an Old Person of Cromer,
Who stood on one leg to read
Homer;
When he found he grew stiff,
He jumped over the cliff.
Which concluded that
Person of Cromer.

2.

Er was een oude persoon uit
Cromerus die op één been las uit
Homerus
Toen ie ontdekte dat hij stijf geworden
was, sprong ie van de klif af
Waarmee een eind kwam aan die
persoon uit Cromerus.

3.

There was an Old Man in a tree,
Who was horribly bored by a Bee;
When they said, "Does it buzz?"
He replied, "Yes, it does!"
"It's a regular brute of a Bee!"

3. (vrij vertaald...)

Er was een oude man in een esp
Die zich vreselijk stoorde aan een wesp.
Toen ze zeiden: "Zoemt-ie dan?"
Antwoordde hij: "Ja man!"
"Het is 'n gewone bruoit van een wesp!"

Der Greis – J. Haydn

Hin ist alle meine Kraft!
Alt und schwach bin ich;
Wenig nur erquicket mich
Scherz und Rebensaft!
Hin ist alle meine Zier!
Meiner Wangen Rot
Ist hinweggeflohn! Der Tod
Klopft an meine Tür!
Unerschreckt mach' ich ihm auf;
Himmel, habe Dank:
Ein harmonischer Gesang
War mein Lebenslauf!

De grijsaard

Al mijn kracht is heen
Oud en zwak ben ik
Zelfs wijn of grapjes
kunnen mij niet opbeuren.
Het is ook geen gezicht
Geen blos meer op mijn wangen
Daar klopt de dood
al op de deur!
Onverschrokken doe ik open
De hemel zij dank!
Een harmonisch gezang
Was toch heel mijn leven.

Warnung – J. Haydn

Freund, ich bitte, hüte dich!
Skorpionen schleichen sich
unter jeden Stein

Waarschuwing

Vriend, alsjeblijft, pas op!
Schorpioenen sluipen
onder elke steen.

und da, wo es dunkel ist,
pfllegt Betrügerei und List
oft versteckt zu sein.

Animal Crackers – E. Whitacre

1. The Panther

The panther is like a leopard
except it hasn't been peppered.
If you behold a panther crouch,
prepare to say, 'ouch'.
Better yet if called by a panther,
don't anther.

2. The Cow

The cow is of the bovine ilk
One end is moo
The other milk.

3. The Firefly

The firefly's flame is something
for which science has no name.
I can't think of nothing eerier
than flying around with an unidentified
glow on a person's posterior.

Nonsense – R.R. Bennett

1. Of Pygmies, palms and pirates

Of Pygmies, palms and pirates
Of islands and lagoons
Of bloodbespotted frigates
Of crags and octoroons

Of whales and broken bottles
Of quicksands cold and grey
Of ullages and dottles
I have no more to say

Of barley, corn and furrows
Of farms and turf that heaves
Above such ghostly burrows
As twitch on summer eves,

En daar waar het donker is
houden bedrog en list
zich vaak verborgen.

1. De panter

De panter lijkt op het luipaard
Maar dan zonder peper.
Zie je een panter ineenduiken
maak je dan op om 'au' te zeggen.
Nog beter: roept jou een panterd,
geef dan geen antwoord.

2. De koe

De koe is van het runderachtige soort
Het ene eind is boe
Het andere melk.

3. De vuurvlieg

Voor de vlam van de vuurvlieg
heeft de wetenschap geen naam.
Ik kan niets griezeligers bedenken
dan rond te vliegen met een
ongedefinieerde gloed op je achterwerk.

1. Over Pygmeeën, palmen en piraten

Over Pygmeeën, palmen en piraten
Over eilanden en lagunes
Over bloedbespatte fregatten
Over rotspunten en mulatten

Over walvissen en gebroken flessen
Over drijfzand koud en grijs
Over ullages en propjes pijptabak
Heb ik alles reeds gezegd.

*(ullage= lege ruimte boven een vloeistof
zodat de vloeistof uit kan zetten)*

Over gerst, maïs en voren
Over boerderijen en opstaande plaggen
Boven zulke spookachtige holen
Als daar zijn op zomeravonden

Of fallowland and pasture
Of skies both pink and grey
I made a statement last year
And have no more to say.

2. Aunts and uncles

When Aunt Jane became a crane
She put one leg behind her head;
And even when the clock struck ten
Refused to go to bed.

When Aunt Grace became a plaiice
She all but vanished sideways on;
Except het nose and pointed toes
The rest of her was gone.

When Uncle Wog became a dog
He hid himself for shame;
He sometimes hid his bone as well
And would't hear the frontdoor bell
Or answer to his name

When Aunt Flo became a crow
She had a bed put in a tree;
And there she lay and read
all day
Of ornithologie.

When Aunt Vi
became a fly
Her fav'rite nephew
sought her life;
How could he know that
with each blow
He bruised his Uncle's wife?

When Uncle Sam became a ham
We did not dare to carve him up;
He struggled so we let him go
And gave him to the pup.

When Aunt Nag became a crag
She stared across the dawn;

Over braakland en weiland
Over luchten roze en grijs
Heb ik vorig jaar een verklaring gegeven
En alles reeds gezegd.

2. Tantes en ooms

Toen tante Jane een kraanvogel werd
Legde ze één been in haar nek;
En zelfs toen de klok tien sloeg
Weigerde ze naar bed te gaan.

Toen tante Grace een schol werd
Verdween zij bijna op haar zij;
Behalve haar neus en scherpe tenen
Was de rest van haar verdwenen.

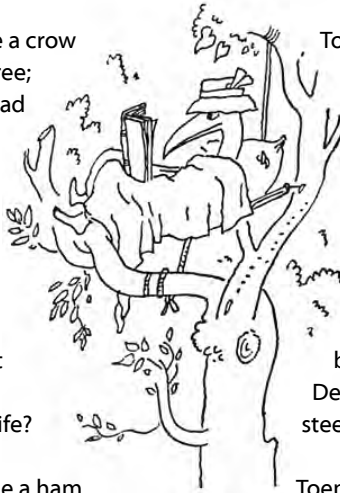
Toen oom Wog een hond werd
Verborg hij zich uit schaamte;
Soms verstopte hij ook zijn bot
En reageerde niet op de deurbel
Of zijn naam.

Toen tante Flo een kraai werd
Liet ze haar bed in een boom
zetten;
Daar lag zij dan de hele dag te
lezen over ornithologie.

Toen tante Vi een vlieg werd
Wilde haar lievelingsneefje
haar doden;
Hoe kon hij weten dat
bij iedere slag
De vrouw van zijn oom
steeds platter werd?

Toen oom Sam een ham werd
Durfden we hem niet aan te snijden;
Hij sribbelde zo tegen
Dat we hem aan de pup gegeven hebben.

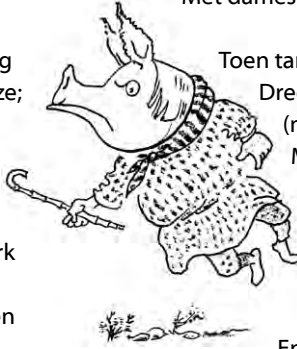
Toen tante Nag een rotspunt werd
Staarde ze door de opkomende zon;

To where her spouse kept open house
With ladies on the lawn.

Naar waar haar eega open huis hield
Met dames op 't gazon.

When Auntie Mig became a pig
She floated on the briny breeze;
With irritation in her heart
And warts upon her knees.

Toen tante Mig een varken werd
Dreef ze op de 'zoute zee'
(marinade);
Met irritatie in haar hart
En wratten op haar knieën.

When Auntie Jill became a pill
She stared all day through dark
blue glass;
And always sneered when men
appeared
To ask her how she was.

Toen tante Jill een pil werd
Keek ze de hele dag door
donkerblauw glas;
En lachte honend als men kwam
Vragen hoe het met haar was.

When Uncle Jake became a snake
He never found it out;
And so as no one mentions it
One sees him still about.

Toen oom Jack een slang werd
Kwam hij daar nooit achter;
En omdat niemand het erover heeft
Kom je hem nog steeds tegen.

3. Lean sideways on the wind

Lean sideways on the wind,
and if it bears your weight,
you are a daughter of the dawn –
If not, pick up your carcass, dry your tears,
Brush down your dress – for that sweet
elfin horn
You thought you heard was from no
fairyland –
Rather it flooded through the kitchen floor,
From where your Uncle Eustace and his
band
Of flautists turn my cellar, more and more
Into a place of hollow and decay:
That is my theory, darling, anyway.

3. Leun zijwaarts op de wind

Leun zijwaarts op de wind,
en als die je gewicht draagt,
ben je een dochter van de dageraad –
Zo niet, raap dan je karkas op, droog je
tranen, strijk je jurk glad – want die zoete
elfenhoorn
Die je dacht te horen kwam niet uit een of
ander sprookjesland –
Het drong meer door de keukenvloer,
waar jouw oom Eustace en zijn fluitorkest
mijn kelder langzamerhand
Verandert in een plaats van leegte en
verval:
Zo is het, liefste, tenminste volgens mij.

4. O here it is! And there it is!

O here it is! And there it is!
And no one knows whose share it is
Nor dares to stake a claim –
But we have seen it in the air
A fairy like a William Pear –
With but itself to blame.

4. O hier is het! En daar is het!

O hier is het! En daar is het!
En niemand die weet wiens deel het is
Of er aanspraak op durft te maken –
Maar wij hebben het in de lucht gezien
Een fee als een Williams Peer –
En helemaal zelf verantwoordelijk.

A thug it is – and smug it is
 And like a floating pug it is
 Above the orchard trees.
 It has no right – no right
 at all
 To soar above the
 orchard wall
 With chilblains on its
 knees.

5. How fly the birds of heaven

How fly the birds of heaven
 save by their wings?
 How tread the stags, those huge and hairy
 things, save by their feet?
 How do the fishes turn in their wet
 purlieus, where the mermaids yearn,
 save by their tails?
 How does the plantain sprout,
 save by the root it cannot do without.
 I hope that I have made my meaning clear...

6. The men in bowler hats

The Men in Bowler Hats are sweet!
 And dance through April showers,
 So innocent! Oh, it's a treat
 To watch their tiny little feet
 Leap nimbly through the arduous wheat
 Among the lambs and flowers.

Many and many is the time
 That I have watched them play,
 A broker drenched in glimmering rime
 A banker, innocent of crime,
 With lots of bears and bulls, in time to
 share the holiday.

The grass is lush -
 the moss is plush
 The trees are hands at prayer.
 The banker and the broker flush
 To see a white rose in an bush,

Een schurk is het – en zelfvoldaan
 En het lijkt op een mopshond,
 zwevend
 Boven de boomgaardebomen.
 Het heeft het recht niet,
 absoluut niet, om op te stijgen
 boven de boomgaardmuur,
 met wintertenen op z'n
 knieën.

5. Hoe kunnen de hemelvogels vliegen?

Hoe kunnen de hemelvogels vliegen
 dan met hun vleugels? Hoe stappen de
 hertenbokken, die grote harige dingen,
 dan met hun voeten?
 Hoe draaien de vissen rond in hun natte
 achterbuurten, waar de zeemeerminnen
 smachten, dan met hun staarten? Hoe
 ontkiemt de weegbree dan door de wortel
 waar hij niet zonder kan? Ik hoop dat ik
 duidelijk heb gemaakt wat ik bedoel...

6. De mannen met bolhoeden

De mannen met bolhoeden zijn lief!
 Ze dansen door regenbuien in april,
 Zo onschuldig! O, het is een traktatie
 Om te kijken hoe hun petieterige voetjes
 Behendig door het ijverige koren springen
 Tussen de lammetjes en de bloemen.

Vele malen heb ik hen zien spelen,
 Een effectenmakelaar ondergedompeld
 in glitterende rijp, een bankier, onschuldig
 aan enige misdaad, met veel beren en
 stieren *),
 Op tijd om een vrije dag te delen.

Het gras is welig –
 het mos is van pluche
 De bomen zijn biddende handen.
 De bankier en makelaar blozen
 Als ze een witte roos in een struik zien

And gasp with joy , and with a blush
They hug each bull and bear.

The Men in Bowler Hats are sweet
Beneath their bowler hats.
It's not their fault if, in the heat
Of their transactions, I repeat
It's not their fault if vampires meet
And gurgle in their spats.

7. The dwarf of Battersea

There lived a dwarf in Battersea
(O lend me a tanner!)
There lived a dwarf in Battersea
Whose hands were white with leprosy
(Sing you O to me O)
And the river runs away.

At dead of night he crept to see
What he could see at one-six-three
And there he saw a maiden fair
With tawny eyes and tawny hair

Then through the letterbox he crept
To where the golden lady slept
He gave a most disgusting croak
At which the sleeping one awoke
The dwarf hissed thro' his pointed teeth
And drew a skewer from its sheath

But look! A creature high above
But see! has singed the yellow
wall with love!
And like the story tales of yore
This creature leaps upon the
floor
O he came sailing through the air
For what man dareth he will dare

He thrust a paintbrush thro' the dwarf
And shouted with a grisly larf: (Ha ha!)

En happen naar adem van vreugde, en met
een kleur knuffelen ze iedere stier en beer.

De mannen met bolhoeden zijn lief
onder hun bolhoeden.
Zij kunnen het niet helpen als, in de hitte
van hun transacties, ik herhaal, zij kunnen
het niet helpen als vampiers elkaar
ontmoeten en murmelen in hun
slobkousen. *) *bull and bear market*=op- en
neerwaartse marktwerking

7. De dwerg van Battersea

Er woonde eens een dwerg in Battersea
(O, leen me een zesstuiverstuk!)
Er woonde een dwerg in Battersea
Wiens handen wit waren van de lepra
(Zing jij O tot mij O)
En de rivier stroomt verder.

In het midden van de nacht kwam hij
aankruipen om te zien wat hij kon zien op
nr. 1-6-3. En daar zag hij een schone maagd
Met geelbruine ogen en geelbruin haar

Toen kroop hij door de brievenbus
Naar waar de gouden dame sloep
Hij gaf een allerafschuwelijkst gekwaak
Waarop de slapende ontwaakte
De dwerg siste door zijn gepunte tanden
En trok een vleespen uit zijn schede

Maar kijk! Een schepsel ver omhoog
Maar zie! verschroeide de gele muur
met liefde!
En net als in de oude verhalen
springt dit schepsel op de vloer
O hij kwam aanzeilen door de lucht
Want wat de mens durft dat durft hij

Hij stak een verfkwast door de dwerg
En riep met een griezelige lach: (Ha ha!)

'Get in this tin of linseed oil!
Before I put it on to boil!
The dwarf turned white but did as bid
And then they fastened down the lid

They danced a tango up and down
Until the yellow dwarf went brown
Until the yellow dwarf went black
And then they laid him on his back
Until the yellow dwarf went red
And then they stood him on his head!
And sent him down the Thames afloat
Within a papier mâché boat

So one and all beware who wish
Within the sacred pool to fish
And all beware who wish to see
And all beware who hope to see
The golden light of one-six-three.
There lived a dwarf in Battersea
But he has now passed over see
And where is he?
O don't ask me!

'Hup jij, in dit blik lijnzaadolie!
Voor ik het aan de kook breng!
De dwerg verbleekte, maar deed als
gevraagd en toen sloten ze het blik.

Ze dansten de tango op en neer
Tot de gele dwerg bruin werd
Tot de gele dwerg zwart werd
En toen legden ze hem op zijn rug
Tot de gele dwerg rood werd
En toen zetten ze hem ondersteboven
En stuurden hem mee met de Theems
Drijvend in een bootje van papier-maché

Dus pas op, iedereen die wil
Vissen in de heilige pool
En pas op, iedereen die wil zien
Dus pas op, iedereen die hoopt te zien
Het gouden licht van 1-6-3
Er leefde eens een dwerg in Battersea
Maar hij is nu voorbijgegaan, zie je?
En waar hij is?
O, dat moet je mij niet vragen!

Sinds 1913

KOOT

VLEUGELS PIANO'S

Officieel vertegenwoordiger van
C. Bechstein, Schimmel, Seiler,
Rönisch, Kawai,
Seidl & Sohn
Yamaha

Eerste klas occasions
Complete revisie
en restauratie
Concertverhuur en stemmen

Zijlweg 55-57 Haarlem
023 - 531 45 01

Weep, o mine eyes – J. Bennet

Weep, o mine eyes and cease not,
 alas, these your spring tides me thinks
 increase not.

O when begin you to swell so high
 that I may drown me in you?

Too much I once lamented – Th. Tomkins

Too much I once lamented,
 while love my heart tormented,
 fa la la la.

Alas, and ay me,
 sat I wringing,
 now chanting go, and singing,
 fa la la la.

The Song of the Jolly Roger*

Up with the Jolly Roger, boys,
 and off we go to sea.
 There's heaps of fun
 when the Jolly Roger's hung
 and the wind is on the lee.
 Blow high, blow low, it's off to sea we go
 Without a single light,
 in the pale moonlight,
 us bold buccaneers will go!
 Up with the Jolly Roger, boys,
 and fling it to the breeze.
 Get gun and cutlass well in trim
 for a treasure ship to seize.
 Yo ho! It's out to sea we go!
 For a ship from Spain,
 we're off across the main.
 Like bold buccaneers, Yo ho!
 Seadogs of old, they chased the beggars
 across the sea! Ha, ha, he

Ween, o mijn ogen

Ween, o mijn ogen, en houd niet op.
 Helaas, deze vloedgolven van jou
 nemen niet toe, dunkt me.

Oh, wanneer beginnen jullie zo hoog te
 zwellen dat ik me in je kan verdrinken?

Teveel beklagde ik eens

Teveel beklagde ik eens de liefde
 omdat deze mijn hart toen griede.

Fa la la ...

Ach en wee mij

klonk mijn klagen

Nu zing ik en verheug mij alle dagen.

Fa la la ...

And made them pay their toll
 or down to the bottom of the sea
 they go, ho, ho!
 Westmen, never feared the foe!
 Here's to each man,
 each man of the jolly crew,
 who sailed the deep blue sea.
 With the Jolly Roger flying bold and free
 and a prize on the Spanish Main** may be
 And then home we come, yo ho,
 and the girls will be waiting on the quay
 I know

For the men who sailed the Main,
 yo, ho, ha, ha

**) Jolly Roger is de Engelse benaming voor de
 piratenvlag*

****) Spanish Main is het Caribisch gebied
 en Midden Amerika ten tijde van Spaans
 koloniaal bewind*

The three fishers – J. Andriessen

Three fishers went sailing away to the west,
Away to the west as the sun went down;
Each thought on the woman who loved
him the best,
And the children stood watching them out
of the town;
For men must work,
and women must weep,
And there's little to earn, and many to keep,
Though the harbour bar be moaning.

Three wives sat up in the lighthouse tower,
And they trimmed the lamps
as the sun went down;
They looked at the squall,
and they looked at the shower,
And the night-rack came rolling up
ragged and brown.
But men must work,
and women must weep,
Though storms be sudden,
and waters deep,
And the harbour bar be moaning.

Three corpses lay out on the shining sands
In the morning gleam
as the tide went down,
And the women are weeping
and wringing their hands
For those who will never
come home to the town;
For men must work,
and women must weep,
And the sooner it's over,
the sooner to sleep;
And good-bye to the bar and its moaning.

De drie vissers

Drie vissers zeilden weg naar het westen,
Weg naar het westen terwijl de zon
onderging; elk dacht aan de vrouw die hem
het meeste liefhad,
En de kinderen stonden hen na te kijken
uit de stad:
Want mannen moeten werken,
en vrouwen moeten huilen,
En er is weinig te verdienen, en velen te
onderhouden, al kreunt de havenbar.

Drie vrouwen zaten in de vuurtoren
En ze knipten de lampekousjes bij
toen de zon onderging;
Ze keken naar de storm
en ze keken naar de stortbui,
En het nachtelijk noodweer golfde ruig en
donker naderbij
Maar mannen moeten werken en vrouwen
moeten huilen,
Al zijn de stormen onverwacht en de
wateren diep
En al kreunt de havenbar.

Drie lijken lagen op het glinsterende zand,
In de ochtendschittering
toen het tij afliep,
En de vrouwen huilen
en wringen hun handen
Voor hen die nooit meer
terugkeren naar de stad;
Want mannen moeten werken,
en vrouwen moeten huilen,
En hoe eerder het voorbij is,
hoe eerder je kunt gaan slapen,
En vaarwel aan de bar en zijn gekreun.

Daar was laatst een meisje loos –

J. Bremer

Daar was laatst een meisje loos
die wou gaan varen, die wou gaan varen
Daar was laatst een meisje loos
die wou gaan varen als lichtmatroos.

Zij moest klimmen in de mast,
maken de zeilen, maken de zeilen,
zij moest klimmen in de mast,
maken de zeilen met touwtjes vast.

Maar door storm en tegenweer,
sloegen de zeilen, sloegen de zeilen,
maar door storm en tegenweer,
sloegen de zeilen van boven neer.

Zij werd gebonden voor de mast,
met haar voeten, met haar voeten,
zij werd gebonden voor de mast,
met haar handen en voeten vast.

Och, kapteintje, sla mij niet;
ik ben uw liefje, ik ben uw liefje,
och, kapteintje, sla mij niet,
ik ben uw liefje gelijk gij ziet.

Eer het scheepje was aan wal,
was er het jonge, was er het jonge,
eer het scheepje was aan wal,
was er het jonge matroosje al.

**Marcia Funebre Sulla Morte d'un
Pappagallo – Ch.V. Alkan**

As-tu déjeuné, Jaco?
Et de quoi?
Ah!

Dientje, Dientje –

J. Bremer

'Dientje, Dientje je moet naar huis komen,
want je man die is ziek.'
'Is ie ziek? Reumatiek!
Nog een walsje van een, twee, drie.'

'Dientje, Dientje je moet naar huis komen,
want je man die wordt minder.'
'Wordt ie minder? Mij geen hinder!
Nog een walsje van een, twee, drie.'

'Dientje, Dientje je moet naar huis komen,
want je man die is dood.'
'Is ie dood? Mij geen nood!
Nog een walsje van een, twee, drie.'

'Dientje, Dientje je moet naar huis komen,
want je man wordt begraven.'
'Wordt ie begraven? Laat'n ze 'm dragen!
Nog een walsje van een, twee, drie.'

'Dientje, Dientje je moet naar huis komen,
want er is een vrijer voor u'
'Voor mij?' so zeide zij.
'Dan is het walsje voorbij!'

Dodenmars voor een papegaai

Heb je al ontbeten, Jaco?
En waarvan?
Ach!

EPILOOG

Waarin de lezer ziet wie wij graag bedanken voor hun bijdrage, wie het "Verzoek aan het publiek" heeft gecomponeerd, op welke manier middelbare scholieren kunnen scoren en hoe de lezer een steentje kan bijdragen.

Een concert als dit is niet mogelijk zonder de inzet van velen. Wij willen in ieder geval noemen:

Cultuurstimuleringsfonds gemeente Haarlem

Haarlemsch Muziekfonds

De adverteerders: Andriessen, De Roemer, Jaap de Groot Bloemsierkunst, Koot en Yesmin Céramique

Onze donateurs en begunstigers.

Janine Huson (teksten programmaboekje en persbericht, vertalingen)

Martine des Tombe (vertalingen)

Peter Holthuizen (ontwerp affiche, programmaboekje)

Het printwerk voor dit concert werd verzorgd door Vorm op Maat en Paswerk.

Wij openen dit concert met 'Verzoek aan het publiek'. Deze bijzondere start van het concert is in 2009 geschreven door **Jos Beijer** (1970-2011), die tijdens de voorbereiding van dit concert op 22 augustus is overleden. Het Verzoek is in première gegaan op zijn afscheidsconcert als uitvoerend musicus en dirigent in maart 2010.

Jos was organist, dirigent, componist en docent koordirectie "Kerkmusicus III"-opleiding in Haarlem. Naast een belangstelling en inzet voor de kerkmuziek die voor hem een belangrijke rol in

de liturgie speelden, had Jos een grote interesse voor humoristische klassieke muziek. Het 'Verzoek aan het publiek' is hier een (aan-)sprekend voorbeeld van. Wij vinden het jammer dat hij zijn voornemen om bij dit concert aanwezig te zijn, niet meer kan nakomen. Meer informatie over Jos: www.josbeijer.nl.

Middelbare scholieren - CKV

Voor middelbare scholieren die dit concert in het kader van hun CKV of Engelse lessen bezoeken, hebben wij een informatiepakket samengesteld. U kunt dit vinden op: www.haarlemskleinkoor.nl/onderwijs. Bij de T-shirtverkoop liggen enkele exemplaren voor u ter inzage. Dit pakket is voor ons een *pilot*. Wilt u bij volgende concerten (bijvoorbeeld

bij een Shakespeare project) betrokken zijn bij het maken van een dergelijk pakket, dan horen wij graag van u. U kunt contact opnemen met Marie-José Deckers, 06-12076074 of mariejosedeckers@quicknet.nl.

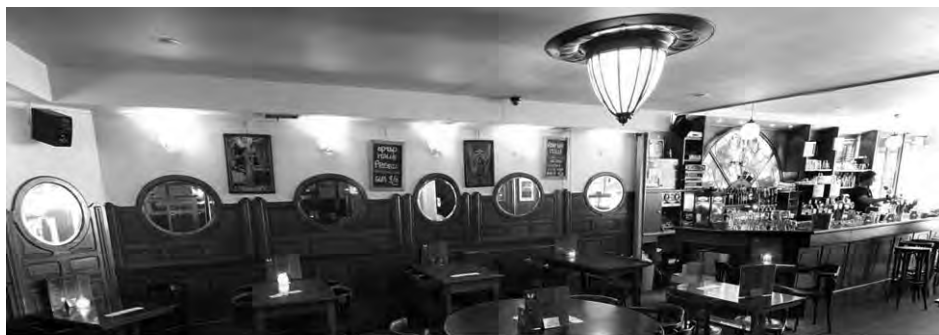
Nu subsidies teruglopen, zijn wij in steeds hogere mate afhankelijk van andere inkomsten dan onze contributies, kaartverkoop en donaties. Wanneer u over de financiële mogelijkheden beschikt, willen wij u graag uitnodigen om ons koor te steunen. Dit kan op een aantal manieren. U kunt donateur/vriend van het koor worden door (jaarlijks) een donatie over te maken op rekening 2772304 t.n.v. Haarlems Klein Koor.

Daarnaast bestaat er bij dit concert de mogelijkheid om een T-shirt van dit concert te kopen. De T-shirts kosten €15 per stuk en worden in de pauze en na afloop van het concert verkocht. Ze zijn verkrijgbaar in de maten M t/m XL voor dames en heren en voor heren ook in XXL.

Onze bloemen komen van

A horizontal banner advertisement. On the left, there is a logo for 'Jaap de Groot' with the tagline 'bloemsierkunst' and a stylized profile of a head with a bird-like element. On the right, contact information is provided: 'Zwarteweg 44a', '2121 BC BENNEBROEK', 'Tel: 023-5846945', and 'E-mail: info@jaapdegroot.nl'. The background of the banner shows a cloudy sky.

Wij borrelen nog na bij

DE ROEMER

WIJN-, BIER- EN EETCAFÉ
BOTERMARKT 17, HAARLEM, 023-532 52 67

ANDRIESSEN PIANO'S-VLEUGELS

ANDRIESSEN PIANO'S ~ VLEUGELS BV

INKOOP - VERKOOP - VERHUUR - REPARATIE
RESTAURATIE - STEMMEN - TAXATIE

BOTERMARKT 18 - 2011 XM HAARLEM
TEL. 023-5322922 - FAX 023-5420738
E-MAIL: - INFO@ANDRIESSENPIANO.NL
WEB SITE: - WWW.ANDRIESSENPIANO.NL

koekjes

cadeaus

accessoires

Tunesische
specialiteiten

*Yesmin
C eramique*

Doelstraat 31, Haarlem, telefoon 023-5420928

ILLUSTRATIE EN

GRAFISCH ONTWERP

PETER HOLTHUIZEN